

Okultní školení, masitá nebo rostlinná strava.

Snahy okultního školení i tak zvané reformy života stanovily si vysoký cíl. Dosažení tohoto cíle znamenalo by další epochu ve vývoji lidstva. Doba splnění těchto hodnotných **cílů** také přijde. Ale klíčící dnes úsilí tohoto druhu patří jen ku procesu kvasu této nové doby.

Vůdcové okultních snah vzdor svému nejlepšímu úmyslu nastoupili úplně falešnou cestu v oblasti, jim samým neznámé. Na této cestě nedosáhne se nic jiného než to, že se uvolní dráha temnu a lidstvo bude vystaveno zesílenému záhrobnímu nebezpečí. Tak zvaní reformátoři života přestřelují opět daleko za tento cíl vzhledem k **dnešní době!** Jejich cíl však dlužno vítati. Činnost obou směrů musí býti chápána jinak. Duchovní cvičení vyžadují změnu od základu a **vyšší** druh, než jest dosavadní. Zde musí býti nastoupena úplně jiná cesta, aby se dospělo k výšinám. Dnešní cesta vede jen do nízkého roští záhrobí, kde největší část následovníků bude úplně pohlcena temnem a stržena dolů.

Pravá cesta musí ihned **od počátku vésti vzhůru**. Nesmí se ztráceti v méně hodnotném a nanejvýš v okolí stejného stupně. Obě cesty nemají žádné podobnosti. Jsou již v základě zcela rozdílné. Pravá cesta povznáší niterně ihned, jde tedy vzhůru již od počátku, aniž se teprve dotýká stejně hodnotného jemnomotného okolí, tím méně pak méně cenného. Není toho také třeba, protože v normálním smyslu má býti jen snaha vzhůru od Země. Proto budiž ještě jednou vážně varováno před veškerou

akrobacií ducha.

Duch během svého pozemského života potřebuje **k dokonalému** vyplnění svého životního účelu nezbytně zdravé, silné tělo, v pozemsky normálním stavu. Je-li tento tělesný stav přiveden z rovnováhy, ruší takováto porucha naléhavě nutný soulad mezi tělem a duchem. Zdravý, silný vývoj ducha přivodí **jenom takový** stav, který nepřipustí chorobných výhonků.

Zdravé a nepotlačované tělo bude následkem svého normálního stavu vždy zcela přirozeně v souladu s duchem a poskytne mu tím pevný základ ve hmotnosti, ve které duch nestojí bez účelu. Tím dá mu také nejlepší pomoc, aby dokonale splnil svůj účel k vlastnímu vývoji a zároveň k pokroku stvoření.

Každé tělo vytváří určitá vyzářování, kterých jest duchu nezbytně třeba k jeho činnosti ve hmotném světě. Je to především ona tajuplná pohlavní síla, která zůstává neodvislou od pohlavního pudu. Při poruše souladu mezi tělem a duchem jest tato síla prozařování a vyzářování zaváděna jiným směrem a tím jest oslabena pro vlastní účel. To jest překážkou a ochromením splnění úkolu v životě ducha ve hmotnosti. Následek toho jest, že ani duch nemůže dospěti k normálnímu vývoji a musí proto nutně na některém pozdějším místě svého chtěného vzestupu umdleně klesnouti zpět. Pak z povahy věci samé musí doháněti velikou část svého postupu. Neboť to, co zanedbal v hrubohmotnosti, toho nemůže dohoniti v jemnohmotnosti, protože mu tam k tomu chybí vyzářování hrubohmotného těla. Musí se vrátit, aby tuto mezeru vyplnil.

I v těchto průbězích jest tak jasná věcnost, přirozené a prosté dění, jak ani nemůže býti jinak. Ujasní se to každému

dítěti, když jednou správně pochopilo základní zákony a shledá to samozřejmým. Bude to vyžadovati ještě celou řadu mých přednášek, abych lidstvu přiblížil mohutné stvoření tak, aby mohlo všechno dění v něm v nejpřirozenějších důsledcích samo přehlédnouti nazpět i kupředu, v nevyrovnatelné, nádherné zákonitosti.

Toto vybočení pohlavní síly, kterou duch ve hmotnosti potřebuje, může se díti několikerým způsobem. Přepínáním pohlavního ukájení nebo i jen drážděním k němu. Právě tak okultním školením nebo nepravým cvičením ducha, při nichž duch tuto sílu zdravého těla násilně strhuje na sebe, aby ji vyplýval v tomto nepravém a zbytečném způsobu své činnosti. V obou případech jest to nesprávné použití, které časem nutně přivodí i oslabení těla. Oslabené tělo nemůže pak již vysílati tak silná vyzářování, jakých duch skutečně potřebuje a tak onemocní jeden vinou druhého vždy více. Konečně dojde k jednostrannosti, která jde **vždy** na účet pravého cíle a proto přináší škodu. Nechci se zde zmiňovati o dalších scestích, při nichž duch potřebuje rovněž příliš mnoho pohlavní síly pro účely nepravé a má jí pak pro hlavní účel málo. Stává se tak při nesmyslném čtení knih, které ve fantasii dávají vzniknouti nesprávnému světu a v mnoha jiných případech.

Duch přichází zde ve všech případech do jemnohmotného světa **nezralý** a bere s sebou také **slabé** jemnohmotné tělo. Následky těchto pozemských hříchů zasahují tak pronikavě do celého bytí, že každý člověk musí za to mnohonásobně těžce pykati. Takové zmeškání, takové nesprávné využití pozemského času ulpí na něm jako překážka, která se stává stále těžší, až, jak bylo již řečeno, od jistého bodu svého vzestupu nemůže již dále a

klesá pak zpět tam, kde byl počátek jeho nesprávného jednání. Jest to až k oné hranici, u které měl ještě svůj soulad.

Síla ducha, vypěstovaného okultním školením na útraty těla, jest také jen **zdánlivá**. Duch **není pak silný**, ale jest jako rostlina ze skleníku, která nedovede odolati větru, tím méně pak bouřím. Takový duch jest **nemocným**, ne pokročilým. Tento stav rovná se uměle vzbuzené horečce. Onemocnělý horečkou může také časem vládnouti neobyčejnými silami, aby pak tím více klesl zpět do slabosti. Ale co jsou u horečně nemocného jen vteřiny a minuty, rovná se u ducha desetiletím a staletím. Přejde okamžik, kdy se to vše trpce mstí. Varuji proto znovu! –

Soulad jest vždy to jedině správné. A soulad dá jen **střední cesta** ve všem. Vždyť se přece tolik opěvuje krása a síla souladu či harmonie. Proč bychom ji nechtěli uplatňovati zde a chceme ji naopak porušiti?

Všechna okultní školení dosavadního druhu jsou falešná, i když cíl jest vysoký a potřebný.

Jinak jest tomu u vůdců a stoupenců tak zvaných životních reforem. Zde jest sice cesta správná, ale zase chce se **již dnes** konati to, co bude na místě **teprve za lidské věky**. Z toho důvodu jest tato životní reforma ve svém konečném účinku neméně nebezpečná pro většinu lidí. **Chybí nutný přechod**. Jest tu čas pro začátek! Ale nesmí se beze všeho skočiti do něho rovnýma nohama, nýbrž jest třeba provésti jím lidstvo **zvolna**. Na to nestačí desetiletí! Jak se to dnes provádí, následuje ve skutečnosti při zdánlivém zdraví těla zeslabení následkem rychlosti přechodu. A takto zeslabené tělo nebude moci již nikdy zesílit!

Rostlinná strava! Přináší zcela správně zjemnění lidského těla, zušlechtění i posilu a velké ozdravení. Tím se ještě více povznáší duch. **Ale to vše není ihned pro lidstvo dneška!** V úsilí a zápasech postrádá se rozvážné vůdcovství. Dnešnímu tělu za žádných okolností nestačí bezprostředně jen rostlinná strava, jak se o to často děje pokus. Jest zcela dobře, používá-li se rostlinné stravy přechodně a snad i po léta u nemocných. Bývá dokonce žádoucí, aby se tím něco vyhojilo nebo aby se jednostrannou posilou někde napomohlo, ale to není trvalé. Musí se pak znovu zvolna začít se stravou, na kterou jsou dnešní lidé zvyklí, má-li se tělo udržeti v plné síle. Zdání zdraví klame. Jistě jest velmi dobře, když i zdraví lidé někdy po nějakou dobu pojídají jen rostlinnou stravu. Budou se beze vší pochyby cítiti zdravými a ucítí i volný vzlet svého ducha. To však přináší s sebou **změna**. Neboť každá změna občerstvuje a: to i duchovně.

Zůstane-li však člověk trvale při jednostranné stravě, nebude ani pozorovati, že ve skutečnosti slábne a pro mnohé stává se citlivějším. Klid a vyrovnanost nejsou v tomto případě žádnou silou, nýbrž slabostí zcela určitého druhu. Jeví se jako příjemné a netísivé, protože nemají původ v nemoci.

Tato vyrovnanost podobá se vyrovnanosti zdravého ještě stáří, vyjma slábnoucího těla. Aspoň je tomuto druhu slabosti značně bližší, než slabosti nemoci. Tělo, postrádajíc náhle zvyklosti, trvajíc po tisíciletí, nemůže sebrati pohlavní sílu, kterou potřebuje duch k dokonalému splnění svého účelu ve hmotnosti. –

Mnozí vyslovení vegetariáni pozorují lehké zmírnění pohlavního pudu a vítají to radostně jako pokrok. Ale to není žádnou známkou zušlechtění jejich ducha rostlinnou stravou,

nýbrž jest to **klesnutí** pohlavní síly, která má nutně za následek zmenšení jejich duchovního rozmachu ve hmotnosti.

Jsou tu omyly nad omyly, protože člověk vždy vidí jen to nejbližší před sebou. Lze jistě vítati a jest to pokrok, stává-li se nízký pohlavní pud zušlechtěním ducha mnohem umírněnějším, než je dnes. Jest také pravda, že požívání masa zvyšuje nízký pohlavní pud. Nesmíme však při tom měřiti podle dnešního lidstva, neboť u něho byl pohlavní pud **vypěstován jednostranně a chorobně** a jest dnes naprosto nepřirozený. Ale to nelze připsati pouze na účet požívání masa.

Zmírnění pohlavního pudu není také nijak odvislé od zmenšení pohlavní síly. Naopak, tato síla jest schopna přispěti **povzbudivě** lidskému duchu a **osvoboditi ho** od odvislosti surového pudu, dnes tak výrazného. Pohlavní síla jest k tomu dokonce **nejlepším prostředkem**. –

Na vůdce dnešních reforem života nutno v jejich snahách pohlížeti již jako na průkopníky příští veliké doby pokročilého vývoje lidstva, který nastane za všech okolností a neodvratně spěje vítězně vpřed, i když se proti němu v zoufalství bojovně staví všechno staré a omezené. **Ale tito průkopníci musí se teprve státí vůdci!** Vůdce nesmí nedbale přehlížeti stávající přítomnost! Musí však současně hleděti dále do budoucnosti, také i přes všechno hrubohmotné. A tu pozná, že by při dnes užívaném způsobu vždy zůstávala mezera, která se bude vždy pocítovati a konečně i při nejlepší stavbě přivodí zřícení. Chybí most! Most k tomu, aby těla dnešního lidstva mohla také následovati beze škody pro činnost ducha.

Jako první stupeň přechodu jest, omezení se pouze na **bilé**

maso. To jest drůbež, telecí a jehněčí maso a jiné, vedle zvýšené stravy rostlinné. Jen tak může zvolna následovati krok za krokem. Až konečně v klidném přechodu tělo jest vypěstováno tak, že zachová plnou sílu i při rostlinné stravě.

„Nepřehlížejte svého těla!“ Tak chtěl bych varovně volati k jedné části. K druhé části naopak: „Myslete na ducha!“ Pak ze zmatků dnešní doby uzraje to správné.

Nechci se teď obíratí názory, že by se nesmělo zabíjeti žádné zvíře. Vždyť i rostlina má duši. Soudí-li se takto, jest to jen krok nazpět a ne proniknutí do tajemství stvoření.